

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.920 van 27 mei 1998

A. 66.655/VI-14.063

In zake : 1. de "Université catholique de Louvain",
2. de "Facultés universitaires Notre-Dame de la Paix",
3. de "Facultés universitaires Saint-Louis",
4. de "Faculté universitaire Catholique de Mons",

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpsesteenweg 187
1170 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Sociale Zaken,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marie MABILLE, advocaat,
Edith Cavellstraat 66/1
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 21 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij de "Université catholique de Louvain", de "Facultés universitaires Notre-dame de la Paix", de "Facultés universitaires Saint-Louis" en de "Facultés universitaires catholiques de Mons" de nietigverklaring vorderen van "het koninklijk besluit van 21 april 1995 tot verhoging van de hoofdelijke bijdragen

verschuldigd in de kinderbijslagregeling voor loonarbeiders";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 april 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 mei 1998;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JONGEN, loco Mr. LAGASSE, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. MABILLE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij het bestreden koninklijk besluit het bedrag wordt opgetrokken van de "hoofdelijke" bijdragen die, krachtens de artikelen 77, eerste lid, en 78, eerste lid, van de gecoördineerde wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, verschuldigd zijn door de werkgevers die werknemers in dienst hebben die niet aan de wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid onderworpen zijn, inzonderheid door de vrije universiteiten voor hun academisch personeel en voor hun vastbenoemd wetenschappelijk personeel;

Overwegende dat die bedragen eerder reeds overeenkomstig artikel 79, derde lid, van de voornoemde gecoördineerde wetten opgetrokken zijn bij de koninklijke besluiten van 22 maart 1989 en 23 december 1993;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 23 december 1993 vernietigd is bij arrest nr. 62.974 van 6 november 1996;

Overwegende dat de verzoekende partijen de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 21 april 1995 vorderen als consequentie van de vernietiging van het koninklijk besluit van 23 december 1993; dat zij betogen dat "in zoverre de artikelen 1 en 2 van het thans bestreden koninklijk besluit bepalen dat de woorden "121 frank" worden vervangen door de woorden "122 frank" en dat de woorden "2.545 frank" worden vervangen door de woorden "2.564 frank", in zoverre daarin dus niet wordt bepaald dat de voormelde bedragen van de hoofdelijke bijdragen respectievelijk op 122 en 2.564 Belgische frank "worden vastgesteld", niets zegt dat, als het koninklijk besluit van 23 december 1993 wordt vernietigd, met zekerheid de waarde zal kunnen worden vastgesteld van het koninklijk besluit van

21 april 1995, dat steunt op een koninklijk besluit van oudere datum dat echter ondertussen vernietigd is";

Overwegende dat de vernietiging van het koninklijk besluit van 23 december 1993 geen enkele onzekerheid doet ontstaan en de in het koninklijk besluit van 22 maart 1989 vastgestelde bedragen opnieuw van toepassing zijn geworden totdat het bestreden besluit in werking is getreden; dat de vernietiging waartoe in arrest nr. 62.974 van 6 november 1996 is besloten, niet bij wege van consequentie tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden;

Overwegende dat de verzoekende partijen subsidiair een enig middel ontlenen "aan schending van artikel 190 van de Grondwet, van artikel 6 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, van artikel 79, derde lid, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag, van de fundamentele beginselen van de niet-terugwerking en van de rechtszekerheid, alsook aan schending van artikel 1 van het eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens"; dat zij tegen het bestreden besluit inbrengen dat artikel 3 ervan bepaalt dat dit besluit in werking treedt op 1 mei 1993, dat is bijna vijf maanden vóór het in het Belgisch Staatsblad van 23 september 1995 is gepubliceerd, terwijl "de in het middel vermelde beginselen en bepalingen eraan in de weg staan dat aan een bestuurshandeling terugwerkende kracht wordt gegeven, aangezien zulks de bestuursorden benadeelt"; dat zij betogen dat "artikel 79, derde lid, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag de Koning noch uitdrukkelijk, noch stilzwijgend machtigt om met terugwerkende kracht wijzigingen aan te brengen in

het bedrag van de hoofdelijke bijdragen die in de kinderbijslagregeling voor loonarbeiders verschuldigd zijn"; dat zij in hun verzoekschrift benadrukken dat, mocht het voormelde artikel 79, derde lid, toch zulk een machtiging inhouden - wat volstrekt onwaarschijnlijk lijkt - die bepaling een schending zou vormen van de regels van gelijkheid en niet-discriminatie die vastgelegd zijn in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en dat, in dat geval, aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag zou moeten worden gesteld die zij in hun laatste memorie formuleren als volgt :
opgeven :

"Houdt artikel 79, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de kinderbijslag een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre die bepaling moet worden geacht de Koning te machtigen om met terugwerkende kracht wijzigingen aan te brengen in het bedrag van de hoofdelijke bijdragen die door bepaalde werkgevers verschuldigd zijn in de kinderbijslagregeling voor loonarbeiders, zonder daarbij met dezelfde terugwerkende kracht soortgelijke wijzigingen op te leggen aan andere werkgevers en, meer in het algemeen, aan andere personen die sociale bijdragen verschuldigd zijn?";

Overwegende dat dit middel alleen betrekking heeft op artikel 3 van het bestreden besluit, welk artikel bepaalt dat het besluit in werking treedt op 1 mei 1995, terwijl het besluit pas op 23 september 1995 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt;

Overwegende dat de uitleg van de verwerende partij over de onvermijdelijke vertraging bij elke wijziging van de hoofdelijke bijdragen, welke vertraging onlosmakelijk verbonden zou zijn met de berekeningsbasis, irrelevant is, aangezien in het middel alleen kritiek wordt geleverd op de terugwerkende kracht die het gevolg is van de al te lange tijd die erover gedaan is om de bestreden akte in het Belgisch Staatsblad te publiceren;

Overwegende dat elke verordeningsbepaling in de regel pas na de bekendmaking ervan verbindend is;

Overwegende dat artikel 79, derde lid, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders bij artikel 53 van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen als volgt is aangevuld :

" Het koninklijk besluit tot wijziging van het bedrag van de bijdragen kan ten hoogste twee jaar voor de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad terugwerken.";

Overwegende dat het voormelde artikel 53 krachtens artikel 63 van diezelfde wet van 29 april 1996 in werking is getreden op de dag dat die wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, namelijk op 30 april 1996;

Overwegende dat de terugwerkende kracht die door artikel 53 van de wet van 29 april 1996 vanaf 30 april 1996 is toegestaan, niet kon gelden voor een besluit dat, zoals het bestreden besluit, vóór 30 april 1996 is uitgevaardigd; dat het middel gegrond is, doch alleen voor zover het op artikel 3 van het bestreden besluit betrekking heeft;

Overwegende dat, aangezien het enige middel gegrond is verklaard, de slechts in bijkomende orde gestelde prejudiciële vraag geen enkel verband meer vertoont met het geding en dan ook niet aan het Arbitragehof behoort te worden gesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt artikel 3 van het koninklijk besluit van 21 april 1995 tot verhoging van de hoofdelijke bijdragen verschuldigd in de kinderbijslagregeling voor loonarbeiders.

Artikel 2.

Het meer gevorderde wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 16.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeventwintig mei 1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.